

[Indenrigsministeren.]

mindre Grad end han interesserer mig for; at dette Arbejde fremmes i størst muligt Omfang, og jeg er derfor ogsaa rede til at medvirke til, at Staten støtter inden for et rimeligt Omfang. Jeg vil dog advare imod at behandle Sagen ud fra det Synspunkt alene, at andre Lande yder saa og saa meget, og saa maa den danske Stat som en Selvfølge yde i Forhold hertil. Det gælder jo her som paa andre Omraader; hvor en Opgave skal løses, at det i og for sig er ønskeligt, at Opgaven løses paa den billigste Maade, blot den løses.

Det var ud fra det Synspunkt, jeg i 1930 tog Initiativet til, at den nye københavnske Radiumstation blev lagt paa Finseninstituttets Grund, saaledes at denne Radiumstation drives i Forbindelse med Finseninstituttet, under en fælles Ledelse, hvorved der opnaaedes det efter min Opfattelse rigtige og det, som har vundet Bifald ogsaa fra kyndige Kredse uden for Landets Grænser, at herhjemme hele Straalebehandlingen samledes paa eet Sted. Men netop som et Led i disse Foranstaltninger, der dør i 1930 blev tilvejebragt, fik Radiumstationen stillet til Raadighed en af Instituttets Bygninger, den forhenværende Afdeling E, som forhen rummede den af den tidligere Sundhedsminister Rubow ledede Klinik. Jeg beder altsaa det ærede Medlem om, at den her paaabegyndte Udvikling med den i 1930 tilvejebragte Ordning tages med i Betragtning, naar der tales om Omfanget af Statens Støtte i denne Sag.

Jeg skal i denne Forbindelse ogsaa nævne, at Staten yder et ekstraordinært Tilskud paa 17 500 Kr. aarlig til denne Ordning. Statens samlede direkte aarlige Støtte er i Øjeblikket til det Arbejde, der udføres af Landsforeningen til Kræftens Bekæmpelse, 18 000 Kr. til de tre Radiumstationers Drift, 8 100 Kr. til vederlagsfri Mikroskopi og altsaa, som jeg nævnte, 17 500 Kr. til den med Finseninstituttet trufne Ordning, altsaa i alt i dette Øjeblik aarlig 43 600 Kr.

Jeg skal nu tilføje, at jeg er indforstaaet med, at den københavnske Radiumstation nødvendigvis maa udvides meget betydeligt, og Planer herom foreligger jo fra Landsforeningens Side. Det drejer sig om et nyt Byggeforetagende til et Beløb af 750 000 Kr. Det er mit Haab, at denne Plan maa kunne realiseres paa Grundlag af et fortsat Samarbejde med Finseninstituttet, saaledes som det over for Indenrigsministeriet foreliggende Forslag ogsaa gaar ud fra, og jeg skal sige, at jeg til

Virkeliggørelse af denne Plan vil stille Forslag om Midler, der i Forbindelse med de Midler, som stilles til Raadighed fra Landsforeningens Side, skal være tilstrækkelige til denne nødvendige Udvidelse. Jeg kan i øvrigt føje til, at Finansudvalgets Medlemmer netop i Dag har haft Lejlighed til at bese de Forhold, det her drejer sig om.

Jeg skal endnu kun besvare en Henvendelse fra det ærede Medlem Hr. Koefoed, der ankede over, at den Refusionstakst, der er fastsat for Statens Refusion til de kommunale Sygehuse af Udgifter ved epidemiske Sygdomme, nemlig 4 Kr. pr. Sygedag, er for lavt ansat. Som bekendt er disse Takster fastsat i Henhold til Loven af 2. Maj 1934 og med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg. Der er siden Fastsættelsen af Taksterne fremsat Anker over disse fra forskellige Sider inden for Kommunerne. Jeg skal nu ikke i Dag komme ind paa de Betragtninger og Synspunkter, der førte til den nævnte Takst, men kun gøre opmærksom paa, at Taksterne foreløbig gælder indtil Udgangen af foreværende Finansaar, og Begrundelsen af de Anker, der er fremsat, vil nu blive nærmere gennemgaaet i Ministeriet.

Jeg skal endvidere sige til det ærede Medlem, at de af ham fremsatte Udtalelser angaaende Udgifterne vedrørende den særlige Serumbehandling ogsaa i denne Forbindelse skal blive optaget til Overvejelse.

Socialministeren (Steincke): Ved denne Finanslovbehandling har Socialreformen spillet en stor Rolle, og en lang Række Talere har beskæftiget sig med herhenhørende Problemer, som det er mig en Pligt, en kær Pligt at bidrage til at belyse nærmere. Forinden vil jeg dog gerne besvare en Række Spørgsmaal, der enten ligger uden for Socialreformen eller dog vedrører mindre vigtige og klart afgrænsede Detailspørgsmaal inden for denne.

Det ærede Medlem Hr. Lorentzen og senere det ærede Medlem Hr. A. Svensson forespurgte, hvor vidt Overvejelserne med Hensyn til de sønderjyske Invalidere var kommet. Jeg skal i den Anledning oplyse, at jeg paa Foranledning af det mellem de sønderjyske Rigsdagsmænd og Krigsinvalideforeningens Repræsentanter den 8. December f. A. afholdte Møde i Slutningen af samme Maaned sendte Invalideraadet en udførlig Skrivelse om hele Sagen. Af Raadet er det oplyst, at Sagen har været behandlet i et Møde dør i Januar i Aar, og efter at der var skrevet Forslag til Besvarelse af min Skrivelse, har Sagen beroet